

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	בבא קמא-מרובה מימרא											
ובית הלל?		ז										סו.
תרתי שמעית מינה: הם - ולא שינויהם, הם - ולא ולדותיהם.		!	[ב"ה]									סו.
ובית הלל, הכתיב גם		ז										סו.
גם לבית הלל קשיא.		■										סו.
עד כאן לא פליגי - אלא דמר סבר: שינוי קונה, ומ"ס: אין שינוי קונה, אבל לענין שלומי - כ"ע כדמעיקרא משלם					ז							סו.
משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב	דקתני:				■	ז						סו.
לימא, תיהוי תיובתא דרב					ז							סו.
קרן - כעין שגנב משלם, תשלומי כפל ותשלומי ד' וה' - כשעת העמדה בדין	דאמר רב:				■	ז						סו.
טלאים - כדמעיקרא, דמים - כשל עכשיו.	רבא:				!							סו.
שינוי קונה כתיבא ותנינא	רבה:								◆	■	◆	סו.
כתיבא: (ויקרא ה') והשיב את הגולה אשר גזל - מה ת"ל אשר גזל? אם כעין שגזל - יחזור, ואם לאו - דמים בעלמא בעי שלומי										■	◆	סו.
הגזול עצים ועשאן כלים, צמר ועשאן בגדים - משלם כשעת הגזילה	תנינא:									■	■	סו.
א"נ, לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו - פטור										■	■	סו.
אלמא: שינוי קונה.											■	סו.
יאוש - אמרי רבנן דניקני, מיהו לא ידעינן אי דאורייתא אי דרבנן	[רבה]										◆	סו.
אי דאורייתא, מידי דהוה אמוצא אבידה, מוצא אבידה לאו כיון דמייאש מרה מינה מקמי דתיתי לידיה קני ליה, האי נמי כיון דמייאש מרה קני ליה, אלמא קני											■	סו.
או דלמא לא דמיא לאבידה, אבידה הוא דכי אתאי לידיה - בהתירא אתיא לידיה, אבל האי כיון דבאיסורא אתאי לידיה - מדרבנן הוא, דאמור רבנן ניקני מפני תקנת השבים.											■	סו.
יאוש אינו קונה, ואפילו מדרבנן.	רב יוסף:										◆	סו.
גזל חמץ ועבר עליו הפסח, אומר לו הרי שלך לפניך	איתיביה רב יוסף לרבה:										■	סו.
והאי כיון דמטא עידן איסורא ודאי מייאש, ואי ס"ד יאוש קנה, אמאי אומר לו הרי שלך לפניך? דמי מעליא בעי שלומי ליה											ז	סו.
כי קאמינא אנא - זה מתייאש וזה רוצה לקנות, האי - זה מתייאש וזה אינו רוצה לקנות.	א"ל: [רבה]										!	סו.
(ויקרא א') קרבנו - ולא הגזול	איתיבי' אבוי לרבה:										■	סו.
הכי דמי?											^	סו.
אילימא לפני יאוש											!	סו.
למה לי קרא? פשיטא											ז	סו.
אלא לאו לאחר יאוש											!	סו.
ש"מ: יאוש לא קני											ז	סו.
וליעמיך	אמר ליה רבא:										!	סו.
(ויקרא ט"ו) משכבו - ולא הגזול	הא דתניא:										■	סו.
ה"ד?											^	סו.
אילימא דגזל עמרא ועבדיה משכב											!	סו.
מי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני?											ז	סו.
אלא מאי אית לך למימר? דגזל משכב דחבריה											!	סו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	--

Talmud Navigator										
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר										
בבא קמא-מרובה מימרא										
סו:	◊	!								ה"ג דגול קרבן דחבריה.
סו:	◊	ז	■	◆						עורות של בעל הבית - מחשבה מטמאתו, ושל עבדן - אין מחשבה מטמאתו, של גנב - מחשבה מטמאתו, של גולן - אין מחשבה מטמאתו
סו:	◊	ז	■	◆						חילוף הדברים: של גולן - מחשבה מטמאתו, ושל גנב - אין מחשבה מטמאתו, לפי שלא נתיימשו הבעלים
סו:		ז								וש"מ: יאוש קנה
סו:	◊	!								הכא במאי עסקינן - כגון שקיצעו.
סו:	◊			ז						מתקיף לה רבה בר רב חנן: והלא עיצבא שנו כאן, ועיצבא אין צריכה קיצוע
סו:		ז	■							כל מקום שאין חסרון מלאכה - מחשבה מטמאתו, יש חסרון מלאכה - אין מחשבה מטמאתו, חוץ מן העיצבא דתנן:
סו:	◊		○							האי מילתא קשי בה רבה לרב יוסף עשרין ותרתינן שנין, ולא איפרקה עד דיתיב רב יוסף ברישא ופרקה:
סו:	◊	!								שינוי השם כשינוי מעשה דמי, שינוי מעשה מאי טעמא? התם מעיקרא עצים השתא כלים, שינוי השם נמי, מעיקרא קרו ליה משכא והשתא אברין.
סו:		ז								והרי מריש דאיכא שינוי השם, דמעיקרא כשורא והשתא טללא
סו:	◊	ז	■							על המריש הגזול שבנאו בבירה - שנטול דמיו, מפני תקנת השבים
סו:		ז								טעמא מפני תקנת השבים, הא לאו הכי הדר בעיניה